

ב' טו

עכברו "אורוז צוים ליום יומי" – ללימוד כל ספר "אורוז צוים" – במעגל השנאי

כג
חישון

אורח חיים היומיומי

“יעקב” מшибו: איזה סוג שאלה, זה ששאלת עבשו?ilo היטה שואל אותו אם אני רוצה לחוות, באילו היה שיר אהובו של ג'וליאן.

תְּמִימָנָה וְתַּחֲזִיקָה בְּעֵבֶד כְּלֹבֶד אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל

כל השונה
- הלכות -
- בכל יום -
מוגבטה לו שהוא!
כגון "עולם בראשית"

קוֹלֶם הַלִימָד יָאמֵר: הֲנִי וְצָה לְלִמּוֹד. בְּרוּ שְׁבָא נָנוֹסְפָּלָמָוד יְלִי מְעָשָׂה. וְלִי מְדוֹת יְשָׂרָות. וְלִי וְרִיעַת חַטָּרוֹה. וְהַרְגִּיכִי עֹשֶׂה לְשָׁם וְחוֹד קְדוּשָׁא בְּרִיךְ הָוָא וְשְׁבִינְתִּיהְ בְּשָׁם יְהֹוָה וּבְשָׁם אַדְנָי מְתִינְתִּים יְאַהֲדָנוּי עַל יְדֵי הַגְּנָלָם בְּדַחְילָה וְרִיחִמוֹ שְׁלִים בְּשָׁם כָּל שָׁרָאֵל.

ראשון של קריית שמע ואמ אין השעה עוברת ויש לו שהו
עדין להתפלל ולקרוא קריית שמע אינו פוסק כלל) (נימ' יוספ
בפס קל"ז):

סימן קז – המסופק אם התפלל. ודין תפלה נדבה, ובו ד' סעיפים

אם הוא מסופק אם החפלו הוזר ומתחפל לאינו צריך לחדר שום דבר אבל אם ברוי לו שהחפלו אינו הוזר ומתחפל אלא חידוש ועל ידי חידוש הוזר ומתחפל בנדבה כל הפעמים שירצה הוזר מתחפלת מוסך שאין מתחפלים אותה בנדבה ובשבת ויום טוב אינו מתחפל הפלת נדבה כלל ואם התהיל לחתפלו על דעת שלא החפלו ונזכר שכבר החפלו פוסק אפיון באמצעות ברכה אפילו יכול לחדר בה דבר :

ב. החדש זה שאמנו הוא שיחדש דבר כלל ברכה מהאמצעות מעין הברכה ואם חדש אפילו בברכה אחת די כדי להודיע שהוא נדבה ולא חובה. הנה: ויש אמרים שלא מיקרי החדש אלא אם נתחדש אצלו דבר שלא היה צריך אליו קודם לכן (על צפס כלמ"א):

ג. אין צורך מתפלין תפלת נדבה כלל:

ד. הרוצה להתפלל תפלות נדבה צריך שהוא מכיר את עצמו וריז זהירות ואميد בדעתו שיכל לכובע בתפלהו מראש ועד סוף אבל אם אינו יכול לכובע יפה קריין ביה למה לי רוב זהביכם והלאוי שיכל לכובע בגין תפלוות ההגבשות ליום:

**סימון קח – מי שליא התפלל לסייעת מעות. או
אונם או בمزיד. וбо י"ב סעיפים**

א. טעה או נאנס ולא התפלל שחרית מהתפלל מנהה שתים הראשונה מנהה והשנייה לתשולםין ואם היפך לא יצא ידי תפלה שהיא תשולםין וצריך לחזור ולהתפלל אותה וכן הדין בכל מקרה שציריך להחפטל חפלה לתשולםין:

סידרנו את סדר התשליחון ערו אוכז חווים לשנה – עמיד אחד ליום. ובסדרה הזו יגמר כל אוכז חווים שנה בשתה. ובזה יתמלא די מושרו אשר יזכר לו דבר יום בימיו. ויבכה להיות "בָּן עַלְם הַבָּא". נא לפרשם לכל הידדים ובפתה בקשיות ובכח מדרשות לובות את הרבים לעילוי נשמת הקרכובים. וזה יהווה זכות להויר גדור. וכל המזפה את הרבים זהכה לפנים צדיקים.

ה. בכל מקום שפוסק אם שהה כדי לגמר את כולה חוזר בראש ואם לאו חוזר לתחילת הברכה שפסק בה ואם פסק בפ' ראשונות חזר לראש ואם באחרונות חזר לראם:

ג. הא אמרין אם שהה כדי לגמור את כולה בקורס משערין
אם שה בתפלה דין לעניין חזרה דין הפסיקות האמורות
בסיום זה:

ז. אינו פוסק לא לקדש ולא לקדושה אלא ישתחוו ויכוין למה שאומר שליח ציבור והוא כעוננה. (היה עומד בתפלה וקראווה בספר תורה אינו פוסק) (מלומם דעתן סימן קפ"ג):

ה. לאחר שסימם שמונה עשרה ברכות קודם אלה נוצר יכול לעונתו קדושה וקדיש וברכו (ועיין למן סימן קכ"ב):

סימן קה – דין המתפלל ב' תפלוות. ובו סעיף אחד
א. המתפלל שתי תפלוות זו אחר זו צריך להמתין בין זו לזו כדי
הילוך ד' אמונות כדי שתהא דעתו מיושבת להתפלל בלשון
תחגיגות;

סימן קו – מי הם הפטורים מתפללה. ובו ב'

א. כל הפטורים מקריאה שמע פטורים מתפללה וכל שחייב בקריאה שמע חייב בתפללה חוץ מהמליין את המת שאין למטה צורך בהם שאף על פי שהם חייבים בקריאה שמע פטורים מתפללה. ונשים ועבדים שאף על פי שפטורים מקריאה שמע חייבים בתפללה מפני שהוא מצות עשה שלא הזמין גרמא וקטנים שהגינו לחינוך חייבים להנכם :

ב. מי שתורתו אומנתו כגון רבי שמעון בר יוחאי וחבריו מפסיק לкриיאת שמע ולא לסתירה אבל אנו מפסיקים בין לкриיאת שמע לבין הסתירה. הגהה: (וזאת לומד לאחרים אינו פוסק כמו שנתבאר לעיל סימן פ' ומכל מקום פוסק וקורא פסוק